

Слика 26. Један од тумула „кнежевског типа“ на локалитету „Вукодраж“ у селу Свилеува.¹⁰¹

Свилеува - 3. Кик I

Локалитет „Кик“ налази се северно од села. Кик је брдо које се (1953. године) налазило на тадашњим имањима Драгомира и Милорада Протића, и Милована Станојевића из Свилеуве. Протеже се дужином у правцу југоисток-северозапад на простору дугом око 80 метара. Ширина горњег платоа износи на југоистоку око 40 м, на северозападу 20-30 м. Са запада брежуљак је ограничен потоком Кик, а са севера речицом Вукодраж. Са јужне стране постији благо и седласто узвишење које је од Кика одвојено удубљењем, можда ровом. Све падине Кика стрме су и тешко приступачне. На површини терена налазе се фрагменти грубе керамике, међу којима има и типова раног бронзаног доба (сличних бубањско-хумској групи). По казивању Јосифа Лазаревића из Свилеуве, налажено је овде и фрагмената лепа и кремених ножића, а откривено је и једно огњиште ограђено камењем. На основу свега изнетог, закључује се да се у праисторији, на брду Кик, налазило неолитско насеље типа градине, у склопу којег постоји керамички инвентар који припада црно глачаној керамици са широким и хоризонталним канелурама већих посуда – урни, а везује се за комплекс Белегиш II – Гава, из времена око, 900/800 година пре Христа.¹⁰²

Географске координате археолошког локалитета „Кик I“ у селу Свилеува су:
 $\Phi = 44^{\circ} 32' 20.35''$; $\lambda = 19^{\circ} 51' 26.24''$; $l = 180$ м.

Свилеува – 4. Кусање III

Локалитет „Кусања“ налази се у селу Свилеува, са обе обале речице Вукодраж, на ушћу потока Кусања у речицу Вукодраж. То је алувијална тераса која се уздиже око 30 м. изнад потока Кусања и речице Вукодраж. Орјентисан је дужином у правцу северозапад-југоисток. Дужина терена износи око 300 м, ширина око 200 м. На североистоку терен се стрмо уздиже према брду Чот. Просторно, локалитет захвата 500 x 500 метара.

Локалитет се налази на имањима која су 1973. године припадала Александру Ста-

¹⁰¹ Снимак је 14. јула 1997. године са истока направио аутор овог рада са фотоапаратом „Смена 8“.

¹⁰² О гвозденодопском хоризонту на локалитету Кик у Свилеуви први су писали археолози: М. Васиљевић, Д. Поповић, *Подриње у старијем гвозденим добу*, У: *Museum – Годишњак Народног музеја у Шапцу*, бр. 3, Народни музеј Шабац, Шабац, 2002., с. 21, 29, али, помиње га и археолог: З. А. Живановић, *Посаво-тамнавски срез*, Коцељева-Владимирци, 2007., с. 32; М. Павловић, З. А. Живановић, *Храм св. архи-ђакона Стефана у Свилеуви*, Коцељева, 2008., с. 41; З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева – део први, праисторија*, *Museum* 9, Шабац, 2008., с. 73; и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 57.

нојчићу, Велимиру Тешићу, Новаку Лазаревићу, Драгићу Радовановићу и Марку Тешићу. Локалитет се налази на парцелама са следећим катастарским бројевима: 375; 376; 377/2; 482/1; 484; 485/1; 377/1; 482/6; 487/2; 489/1; и 489/2.

Налазиште прелази преко речице Вукодраж, где је у њиви Марка Тешића откопано неколико римских озиданих гробница. На врху брда Чот, мештани причају да су пре Другог светског рата откопавали неке темеље озидане каменом и опеком већег формата. Са овог локалитета потиче и глава неког римског владара, рађена у камену, као и једна ћилибарска огрлица. Поред овога, свугде по површини налазе се многобројни фрагменти керамичких посуда, како fine, тако и грубе фактуре.

Овај локалитет су средином `70-тих година XX века рекогносцирали кустоси Народног музеј у Шапцу и утврдили да се на њему налазило насеље из времена гвозденог доба, али, и веома индикативан антички хоризонт. Ово налазиште је свакако остатак виле рустике са некрополом, док би горе на брду Чот могли бити остаци војничког *sresulum*-а (стражаре). Поред античких, прикупљени су и фрагменти керамичких посуда које припадају гвозденодопској праисторијској групи Белегиш II–Гава.¹⁰³

Међутим, на основу сведочења геометра у пензији, г. Миодрага Г. Ђаковића - Цицка из Коцељева, који је крајем `60-тих година XX века, копајући геометарске чауре на овом месту ископао и један дечији гроб прекривен већим каменим плочама (блоковима), могуће је рећи да се на овом локалитету налази и некропола из гвозденодопског периода.¹⁰⁴ На основу свега изнетог, могуће је закључити да би најстарији културни хоризонт на локалитету Кусање у Свилеуви могао припадати периоду раног гвозденог доба, из времена око 900/800 година пре Христа.

Географске координате праисторијског насеља из времена гвозденог доба на локалитету „Кусање III“ у селу Свилеува су:

$\varphi = 44^{\circ} 32' 32.50''$; $\lambda = 19^{\circ} 49' 49.36''$; $I = 147$ м.;

Географске координате дечијег праисторијског гроба на локалитету „Кусање III“ у селу Свилеува биле би:

$\varphi = 44^{\circ} 32' 25.11''$; $\lambda = 19^{\circ} 49' 41.17''$; $I = 150$ м.

Свилеува – 5. Стадион

Локалитет „Стадион“ налази се у селу Свилеува, са леве стране асфалтног пута Коцељева-Баталаге, одмах код сеоског фудбалског игралишта, преко безименог потока.

На овом локалитету налази се јасно уочљив један тумул пречника 15-так метара и висине око 5 метара.¹⁰⁵

Највероватније је да се на овом локалитету ради о каснохалштатским (крај халштата Б), или, раногвозденог периода, (почетак халштата Ц), тумулу кнежевског типа из времена пре, око, 600/500 година пре Христа.

Географске координате локалитета „Стадион“ у селу Свилеува су:

$\varphi = 44^{\circ} 30' 37.74''$; $\lambda = 19^{\circ} 49' 54.33''$; $I = 140$ м.

Свилеува – 6. Црквине – Марковића грмови у Гуњачанима II

Током сондажних археолошких ископавања у 2003. години локалитета „Црквине – Марковића грмови“ у мали (засеоку) Гуњачани, у селу Свилеува, у проширењу сонде 2, у другом откопном слоју, пронађен је један керамички фрагмент (уломак) посуде од

¹⁰³ О гвозденодопском хоризонту на локалитету Кусање у Свилеуви писали су: М. Васиљевић, Д. Попвић, *Подриње у старијем гвозденом добу*, У: *Museum*, бр. 3, Шабац, 2002., с. 21, 29, али помиње га и археолог З. А. Живановић, *Посавотамнавски срез*, Коцељева-Владимирци, 2007., с. 32; М. Павловић, З. А. Живановић, *Храм св. архиђакона Стефанау Свилеуви*, Коцељева, 2008., с. 41, детаљније у: З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева – део први, праисторија*, *Museum* 9, Шабац, 2008., с. 74; и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 57-59.

¹⁰⁴ По речима г. Ђаковића, гроб је ископан са десне обале речице Вукодраж, око 200 метара изнад (уз брдо), а у близини данашњег каменог пута који туда пролази за «Гујиће» и суседно село Јаловик.

¹⁰⁵ З. А. Живановић, *Посавотамнавски срез*, Коцељева-Владимирци, 2007., с. 32; М. Павловић, З. А. Живановић, *Храм св. архиђакона Стефанау Свилеуви*, Коцељева, 2008., с. 41; З. А. Живановић, *Публиковани археолошки локалитети општине Коцељева – део први, праисторија*, *Museum* 9, Шабац, 2008., с. 74; и: З. А. Живановић, *Трагови прошлости I*, Коцељева, 2010., с. 60.